

Om de stad te behouden voor toekomstige generaties, zonder haar volledig lam te hoeven leggen, zijn de Italianen druk in de weer. Een moeilijkheid is dat de gemeente Venetië verantwoordelijk is voor de interne kanalen, terwijl de havenautoriteiten zorg dragen voor de rest van de lagune. Een motorbootverbod – grote wens van gondeliers en roei- en zeilclubs – is daarom zo goed als onmogelijk. Om beschadiging aan de historische gebouwen te voorkomen, geldt in de stad wel een snelheidslimiet van 6 knopen, en in de lagune van 11 knopen. Om de handhaving daarvan te verbeteren, heeft de gemeente het webcam-systeem Argos bedacht. Daarmee wordt de snelheid van de boten continu gecontroleerd, zonder gebruik van radar of flitsen. (live beelden op: www.argos.venezia.it)

VENETIAANS HOF VAN EDEN

Een van de beste hotels van Venetië ligt, bijna onzichtbaar, aan een klein kanaal in het noorden van de Italiaanse lagunestad. Met z'n tuin en spa is dit 5-sterrenhotel een klein paradijsje.

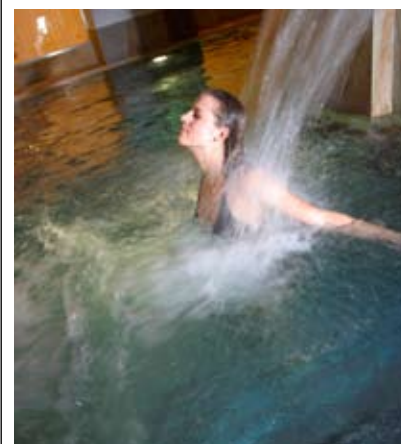
Wanneer Giorgio Boscolo met zijn gezin in Venetië vertoeft, verblijft hij altijd in zijn *Dei Dogi*. De directeur van de Boscolo Groep overnacht op stand. Ondanks de ligging buiten het centrum – maar wat stellen de afstanden in Venetië nu helemaal voor – is het hotel onmiskenbaar een van de betere adressen. In het noorden grenst Orto aan de lagune, in het zuiden aan het Canal Grande. Het is het favoriete stadsdeel van de Venetianen; hier gaan ze uit eten en zoeken hun barretjes op aan de Fondamento dei Mori of de Rio dell'Orto, ver weg van het rumoer op het St-Marcoplein. Het *Dei Dogi* heeft een rijke historie.

Vroeger resideerden er Savoïse en Franse diplomaten, en werden hun staatsgasten in de aangrenzende tuin ontvangen. Deze geschiedenis komt terug in het interieur, waar moderne elementen worden afgewisseld met oude, zoals 17de-eeuwse tapijten, hoge, spanbehangen wanden en grote, kleurrijke kroonluchters van het naburige glasblazerseiland Murano. Van buitenaf is het 5-sterrenhotel onopvallend, en gaat het op in de natuurlijke omgeving ten noorden van het Canal Grande. Alleen de rode markiezen en de gestreepte aanlegpalen wijzen erop dat het palazzo iets bijzonders is. En natuurlijk ook de prachtige houten taxiboot voor

Boscolo Hotel Dei Dogi
 Prijs: vanaf € 110,- (presidentiële suite: tot € 3000,-)
 Informatie: www.boscolohotels.com / clubH2O.it (spa)

de ingang, die de gasten van en naar het centrum pendelt.

Elke kamer in het *Dei Dogi* heeft een geheel eigen charme. Aan het kanaal dringt er zachtjes het geklots van langsvarende boten door. En achter – in de kamers met uitzicht op de bijna 2000 vierkante meter grote tuin – klinkt juist bladergeruis en vogelgekweeter. Achter het gebladerte gaat de wijnkelder schuil, die ooit werd aangelegd als ijsopslag. En aan het eind van de tuin, direct aan de lagune, ligt nog een gebouw. Daar bevinden zich enkele juniorsuites, evenals de presidentiële suite, die de gehele bovenverdieping beslaat. Vanuit de deels kamerhoge ramen heb je een ver uitzicht over de lagune en de eilanden Burano en Murano. Je kunt er alleen komen per boot, of te voet over het kronkelige tuinpad. Aangezien de suite altijd voor eventuele bezoeken van de familie Boscolo gereserveerd

wordt, is deze niet lang van te voren te boeken. Naar het schijnt, is de kamer al een keer voor 60 per nacht verhuurd – dus voor wie in Venetië komt, loont vragen de moeite. Zeer zeldzaam in deze stad is ook de belendende spa. Het moderne interieur – met stoombad, sauna en klein zwembad – voelt aan als een sprong in de tijd vergeleken met het klassieke hotel. Deze luxe stond zelfs de doge in de hoogtijdagen van de stad niet ter beschikking. (Claus Reissig)

Het water te lijf

Water; zowel vriend als vijand van Venetië. Het zo gezichtsbepalende element trekt al eeuwen grote aantallen buitenlandse bezoekers naar de lagunestad. Artiesten raken al sinds jaar en dag geïnspireerd door de bijzondere lichtschakeringen in de stad, en toeristen laten zich maar al te graag in gondels door de grachten of over de lagune varen. Het fameuze St-Marcoplein treffen zij, naargelang het weer, vol duiven aan óf onder water gelopen. Beide varianten zijn een bezoek meer dan waard. Toch zou het, volgens met regelmaat opduikende onheilstijdingen, wel eens heel snel afgelopen kunnen zijn met deze romantische Noord-Italiaanse stad, als de Venetianen – 75.000 in totaal – de natuur en de mens op hun beloop laten. De overstromingen, golfslag en zure uitlaatgassen van het groeiende aantal motorbootjes tasten steeds verder de gebouwen aan.

Daarnaast is de zeespiegel hoger, én zinkt Venetië langzaam weg in de moerassige bodem. Die trend vraagt om drastische maatregelen, en daarom is in 2003 het miljardenproject MOSE gestart. Deze beweegbare dam – die bij waterstanden boven de 1 meter 20 vanaf de lagunebodem diagonaal tot boven het wateroppervlak beweegt – is naar verwachting klaar in 2012.